

Si és Ou.Cat és més fresc. I punt.

www.ous.cat

El logotip d'Ou.Cat

Set empreses productores d'ous de Catalunya s'associen i creen un segell de qualitat

Es venen als mercats i garanteixen la frescor i la proximitat

IMMA BOSCH / Girona

● Set empreses productores d'ous de Catalunya que entre totes tenen unes 100.000 gallines ponedores que produeixen uns 900.000 ous diaris han creat l'as-

sociació de productors de l'ou Català, Ou.Cat un segell que certifica que les empreses han seguit un manual de bones pràctiques i que «garanteix que els ous tenen un plus de qualitat».

Liderou, Procober, Granja Prió, Avícola Milà, Granja Riera Dalmau, Avícola Sant Jordi i Ous la Moreneta formen l'Associació de Productors de l'Ou Català, Ou.Cat. El president de l'associació, Ramon Cedó, assegura que és una «marca paraigua» certificada per l'empresa LDG-CER, i que garanteix que totes les marques ens acollim a un manual de bones pràctiques que hem elaborat des de l'associació. Els punts bàsics d'aquest manual, segons Cedó, són: que l'alimentació dels animals està basada en més

d'un 60% de cereal, fet que garanteix que «els ous tenen un plus de qualitat»; que passen un control sanitari realitzat pel Centre Sanitari Avícola de Catalunya (Cesac), organisme dependent de la Generalitat, i que cada granja disposa d'un passaport que identifica cada nau on es produeixen els ous i «garanteix un acurat control».

El segell garanteix la frescor de l'ou, la proximitat de les granges on es produeix i la qualitat. «És el primer ou certificat de l'Estat espanyol», va assegurar Cedó. Els produc-

tors pretenen que el client sàpiga que les granges que s'han produït els ous són de Catalunya, «perquè no tot l'ou que consumim és d'aquí». «Les grans cadenes venen ous de diferents llocs, i fins i tot ous que s'importen», va dir Cedó, que va assegurar que tenen la certesa que hi ha molts consumidors que ho desconeixen.

El segell —el dibuix d'un ou amb les lletres Ou.Cat— serà visible a les capsas, on també hi ha la marca de cada productora «i és com la Q de qualitat».

Menys producció

● L'Organització Interprofessional de l'Ou (Inprovo) preveu que aquest any la producció d'ous de l'Estat espanyol es reduirà un 4,9% respecte al 2008, per la qual cosa el descens acumulat en els darrers quatre anys (2005-2008) és del 20,3%. La mitjana de ponedores estimades en aquest últim any és de 40,4 milions, i la producció de l'Estat espanyol prevista és de 884 milions de dotzenes (4,8% inferior a la del 2007). L'Estat espanyol continua sent un dels

primers productors d'ous de la UE, amb un 13% del volum total el 2007. Les dades de comerç exterior intracomunitari per a l'Estat, disponibles fins al primer semestre del 2008, «ofereixen un balanç positiu de 62.304 tones de saldo exportador, fet que suposa un 56% més que en el mateix període del 2007. El comerç amb països tercers mostra en els nou primers mesos del 2008 un resultat net positiu de 7.836 tones, que suposa un 38% més que el total de l'any anterior.

anàlisi | ESTEVE VILANOVA. evilanova@elpunt.cat

Amb el micròfon tancat

J a fa molts anys, el consell editorial d'El Punt va decidir que no es podien admetre escrits i cartes al director signades amb pseudònim. Ara, la nova web del diari posa com a requisit imprescindible per qui vulgui opinar de qualsevol tema una identificació prèvia. En tots dos casos la raó d'aquesta mesura és que, en un estat democràtic i on el dret d'opinar és ben clar, la impunitat d'un pseudònim no té cap sentit. Aquesta mesura, que ja va ser innovadora al seu dia en el diari de paper, ara ho és en el digital. I això em sembla totalment correcte, ja que, a més de ser un acte de respecte cap al lector, que també té dret de saber qui és qui opina el que opina, és creure'ns i exercir el dret de la llibertat d'opinar. És cert que en tots els digitals es permet aquest ocultament de la identitat i que aquesta impunitat provoca opinions que de vegades depassen les línies del bon gust. Però per això mateix l'excepció d'El Punt és més rellevant, tot i que són conscients que, de moment, provoca la restricció de les opinions.

Gràcies a la indiscreció dels micròfons o a un comentari imprudentment distès, hem pogut descobrir el doble llenguatge i doble discurs de molts dels personatges amb projecció pública. Aquesta *storytelling* del discurs oficial o públic, que algunes vegades arriba fins i tot al negacionisme de la realitat, pot tenir uns certs rèdits momentanis, però dubto que es puguin defensar èticament. Perquè un dels drets que sustenta el de la informació i el de l'opinió és que sigui veraç i el fet de negar o manipular les dades objectives per crear una història agradable constitueix un frau.

L'esclat del debat sobre la sostenibilitat del nostre sistema de pensions és un exemple clar d'aquest doble discurs. Mentre els realistes utilitzen dades i arguments objectius, els negacio-

nistes només fan servir *relats* furiosos que fan bona la màxima que la millor defensa és un bon atac. Xavier Díez publicava ahir l'article «Pensions», un exemple negacionista del problema. És cert que les declaracions del governador del Banc d'Espanya, el socialista Miguel Ángel Fernández Ordóñez, van iniciar el debat, però anteriorment la UE ens havia advertit d'aquest tema, i posteriorment el comissari d'Economia, el socialista Joaquín Almunia, hi ha insistit. Zapatero va qualificar de «superficials» les anàlisis del Banc d'Espanya. El ministre de Treball, Celestino Corbacho, va acusar el governador «d'escampar inseguretats sobre un sistema que és segur i de jugar amb la tranquil·litat de vuit milions de jubilats». Cándido Méndez, de la UGT; d'Ignacio Fernández Toxo, de CCOO; José M. Lasa, de la CEOE, i Jesús Bárcenas, de Cepyme, van acusar el governador de provocar «alarmisme». Tots a l'una van sortir en defensa del model actual. Peròestic segur que tots aquests, amb el micròfon tancat, quan miren les dades objectives, veuen que si no s'hi fa res, el futur potser està més que compromès. És per això que hem d'agrair que un membre del govern i tan qualificat com és ara el secretari d'Estat de Seguretat Social, Octavio Granada, hagi dit sense embuts que «amb el còctel de menys cotitzants a la Seguretat Social i més jubilats que viuen més temps, aquest sistema és insostenible, perquè no és de goma i no té una capacitat infinita». Dubto que ara tots aquests negacionistes que van desqualificar Fernández Ordóñez surtin amb tanta virulència contra la «indocumentada» anàlisi del també socialista Granada. Els que defensem que només la veritat ens farà lliures, també defensem la política de micròfons oberts, encara que algú confongui la veritat amb «el virus de la por».

RENDA 2008

Assegura't!
que te la fan bé!

Pel teu propi interès,
acudeix a un Graduat Social.

IL·LITRE. COL·LEGI OFICIAL
DE GRADUATS SOCIALS
DE TARRAGONA

INFORMA-TE'N:

Estanislau Figueres, 17 • 43002 Tarragona
Tel. 977 22 45 13 • Fax 977 22 95 25
www.graduats-socials-tarragona.org
www.graduados-sociales-tarragona.com
colegio@graduados-sociales-tarragona.com

QUIFRANSA

QUÍMICA DEL FRANCOLÍ S.A.
Subministrament de Productes Químics

Polígon Industrial Constantí: C/ Alemanya, s/n - Tel.: 977 52 00 33 Fax: 977 52 02 16 www.quifranza.com